

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lipca 2018 r. P. S. sp. z o.o. z siedzibą w W. (powód), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, domagał się zasądzenia od A. C. (pozwana) kwoty 1.789,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powód wskazał, że(...)sp z o.o. z siedzibą w W. (pierwotny wierzyciel) dnia 14 lipca 2016 r. zawarł z pozwaną pisemną umowę zlecenia obsługi poszkodowej i parkingu kasacyjnego. Na mocy zawartej umowy pierwotny wierzyciel wykonał szereg czynności związanych z obsługą poszkodową, tj. przyjęcie i zabezpieczenie pojazdu pozwanej, parkowanie pojazdu, holowanie pojazdu, reprezentacja przed zakładem ubezpieczeń. Pozwana udzieliła pierwotnemu wierzycielowi pełnomocnictwa do zgłoszenia szkody i odbioru odszkodowania oraz do wystawienia faktury VAT bez podpisu odbiorcy. Na mocy zawartej umowy pozwana miała możliwość dokonać rozliczenia kosztów bezgotówkowo z ubezpieczycielem sprawcy kolizji. Warunkiem rozliczenia bezgotówkowego było dostarczenie m.in. podpisanej umowy przelewu wierzytelności w terminie 14 dni. Po wykonaniu usług pierwotny wierzyciel wystawił fakturę VAT na dochodzoną pozwem kwotę z terminem płatności przypadającym na dzień 10 sierpnia 2016 r. Mimo zgłoszenia szkody towarzystwo ubezpieczeń nie przyznało odszkodowania za szkodę. Pozwana do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała dochodzonej przez powoda kwoty (pozew, k. 5-8).

6 marca 2019 r. referendarz tut. Sądu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od wydanego nakazu zapłaty pozwana skutecznie wniosła sprzeciw. W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana przyznała, że 14 lipca 2016 r. podpisała z pierwotnym wierzycielem umowę, na mocy której pierwotny wierzyciel zobowiązał się do obsługi poszkodowej. Zgodnie z zawartą umową koszty usług świadczonych przez pierwotnego wierzyciela miały zostać pokryte z ubezpieczenia sprawcy i rozliczone w formie bezgotówkowej. Warunkiem rozliczenia kosztów w formie bezgotówkowej było scedowanie wierzytelności na nieznaną pozwaną spółkę, tj. na powoda. Ponadto pozwana wskazała, że przedmiotowa umowa została zawarta w okolicznościach istotnie ograniczających swobodę kontraktowania. Pozwana zawarła umowę bezpośrednio po zaistniałej kolizji drogowej, w stanie silnego stresu. Nie przeczytała w całości umowy. Pozwana podniosła, że (...) sp. z o.o. wykorzystała stan w jakim znajdowała się i wprowadziła pozwaną w błąd. Ustalenia ustne znacząco różniły się od zapisów w umowie. Pozwana wskazała, że zawarta umowa nie była w pełnym zakresie objęta jej wiedzą i zgodą. W pismach kierowanych do pierwotnego wierzyciela pozwana zwracała się z prośbą o wyjaśnienie niezrozumiałych dla niej zapisów. Pisma te pozostawały jednak bez odpowiedzi. Pozwana podniosła także zarzut nieistnienia wierzytelności z uwagi na uiszczenie przez P. (...) S.A. należności za holowanie, parkowanie i wynajem samochodu zastępczego. Nadto pozwana wskazała, że ceny stosowane przez (...) sp. z o.o. są znacznie wyższe niż ceny rynkowe tożsamyh usług. Cennik, którym posługuje się (...) nie jest transparentny. Zdaniem pozwanej (...) sp. z o.o. zastosował wobec niej nieuczciwe praktyki rynkowe. (sprzeciw, k. 50-54v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

14 lipca 2016 r. samochód będący własnością pozwanej na skutek kolizji drogowej z winy osoby trzeciej uległ poważnemu uszkodzeniu. Bezpośrednio po zaistniałym zdarzeniu pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę zlecenia obsługi poszkodowej. (...) sp. z o.o. przyjęła zlecenie obsługi poszkodowej i parkowania pojazdu marki M. (...) (nr rejestracyjny (...)). W wykonaniu zawartej umowy pojazd pozwanej został odholowany na parking kasacyjny prowadzony przez (...)sp. z o.o. i stał tam do 27 lipca 2016 r. Pozwana udzieliła (...) sp. z o.o. pełnomocnictwa do zgłoszenia szkody i odbioru odszkodowania, do odbioru wszelkiej korespondencji dotyczącej szkody (w tym jej zakresu, kwalifikacji i likwidacji), żądania udostępniania wszelkich informacji, wszelkich dokumentów akt szkody oraz do wystawienia faktury bez podpisu odbiorcy. (...) sp. z o.o. zobowiązała się wykonać wszelkie niezbędne czynności związane z transportem, parkowaniem, oględzinami i likwidacją szkody. Po zakończeniu umowy przewidziana

była możliwość bezgotówkowego rozliczenia kosztów z ubezpieczenia sprawcy szkody. Warunkiem rozliczenia bezgotówkowego było podpisanie i odesłanie przez pozwaną umowy przelewu wierzytelności na powodową spółkę w terminie 14 dni od dnia wykonania umowy.

(okoliczności bezsporne; umowa z dnia 14 lipca 2016 r., k. 11v.-12; pozew, k. 5-8; sprzeciw pozwanej, k. 51; pełnomocnictwo, k. 16)

Wynagrodzenie (...) sp. z o.o. ustalone było w cenach detalicznych według obowiązującego cennika tj. dojazd na miejsce zdarzenia 8,61 zł/km, załadunek na miejscu zdarzenia 123 zł, holowanie z miejsca zdarzenia 9,84 zł/km, rozładunek na parkingu 123 zł, powrót pojazdu transportowego do miejsca początkowego 8,61 zł/km, dojazd pojazdu transportowego w celu przetransportowania uszkodzonego pojazdu 8,61/km, załadunek na parkingu 123 zł, holowanie do miejsca wskazanego przez Zleceniodawcę 9,84 zł/km, rozładunek w miejscu wskazanym przez Zleceniodawcę 123 zł, powrót pojazdu transportowego do miejsca początkowego 8,61 zł/km, przyjęcie i zabezpieczenie pojazdu, w tym sprawdzenie i w razie potrzeby niezbędna profilaktyka zagrożeń poprzez odłączenie źródeł zasilania oraz upuszczenie płynów i pierwsza rozpoczęta godzina parkowania 184,50 zł, parkowanie pojazdu liczone od drugiej rozpoczętej doby 43,05 zł/dobę, reprezentowanie Zleceniodawcy przed sprawcą lub zakładem ubezpieczeń w zakresie innym niż udział w oględzinach, sporządzaniu dokumentacji z oględzin 43,05 zł, reprezentowanie Zleceniodawcy przed sprawcą lub zakładem ubezpieczeń oraz zapewnienie obsługi mechanicznej niezbędnej do ujawnienia zakresu uszkodzeń pojazdu podczas oględzin na placu 246 zł, reprezentowanie Zleceniodawcy przed sprawcą lub zakładem ubezpieczeń oraz zapewnienie obsługi pomocniczej pozostałych czynności oględzin, w tym warunków w postaci pomieszczenia, materiałów i narzędzi, podczas sporządzania dokumentacji z oględzin 123 zł, wyszukanie nabywcy uszkodzonego pojazdu 307,50 zł + 7% uzyskanej ceny brutto.

(Dowód: umowa zlecenia obsługi poszkodowej i parkingu kasacyjnego, k. 11v.-12)

Pozwana wyraziła zgodę Zleceniobiorcy na spłatę wszelkich innych wierzycieli, których wierzytelności powstały w związku ze szkodą opisaną w pkt 1 niniejszej umowy (w tym wykonawców usług), ze skutkiem nabycia przez Zleceniobiorcę spłaconej wierzytelności do wysokości dokonanej zapłaty (zgodnie z art. 518 kc.). W takim przypadku w razie braku odmiennego uregulowania, do nabytej wierzytelności stosuje się odpowiednio postanowienia dotyczące wynagrodzenia Zleceniobiorcy (pkt 10 umowy). Pozwana wyraziła zgodę na rozliczenie wynagrodzenia oraz wierzytelności nabytej zgodnie z pkt 10 umowy z polisy OC sprawcy, w zakresie w jakim odpowiedzialność spoczywa na zakładzie ubezpieczeń. W pozostałym zakresie należności mają być uregulowane przez zleceniobiorcę w postaci przelewu bankowego w terminie 7 dni od daty, w której ujawniony zostanie ewentualny brak odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, tj. decyzji odmownej lub prawomocnego wyroku (jeśli wierzytelność jest objęta cesją i dochodzona w sądzie). W takiej sytuacji pozwana miała możliwość dochodzenia tych należności od zakładu ubezpieczeń (pkt. 13 umowy).

(dowód: ust. 13 umowy zlecenia obsługi poszkodowej, k. 11v.-12)

(...) sp. z o.o. wystawiła fakturę nr (...) na całkowitą kwotę 1789,65 zł za przyjęcie i zabezpieczenie pojazdu (pkt 8 ppkt. 11 umowy) - 184,50 zł, za parkowanie pojazdu liczone od drugiej rozpoczętej doby (pkt 12 umowy) - 516, 60 zł, za reprezentowanie zleceniodawcy przed sprawcą lub zakładem ubezpieczeń w zakresie innym niż udział w oględzinach (pkt 8 ppkt 13 umowy), reprezentowanie przed sprawcą lub zakładem ubezpieczeń oraz zapewnienie obsługi mechanicznej niezbędnej do ujawnienia zakresu uszkodzeń pojazdu podczas oględzin na placu (pkt 8 ppkt 14 umowy) – 246 zł, reprezentowanie przed sprawcą lub zakładem ubezpieczeń oraz zapewnienie obsługi pomocniczej pozostałych czynności oględzin, w tym warunków w postaci pomieszczenia, materiałów i narzędzi podczas sporządzania dokumentacji z oględzin (pkt 8 ppkt 15 umowy) – 123 zł, holowanie pojazdu – 676,50 zł.

(dowód: faktura nr (...), k. 19)

27 lipca 2016 r. dokonano wydania pozwanej pojazdu marki M. (...) o nr rejestracyjny (...). Pojazd został wydany ojcu pozwanej M. C..

(dowód: protokół wydania pojazdu z parkingu kasacyjnego, k. 18v.)

P. (...) S.A. uiściła na rzecz powodowej spółki łączną kwotę 847,47 zł z tytułu likwidacji szkody. Kwoty te obejmowały należności za holowanie pojazdu pozwanej, parkowanie na parkingu kasacyjnym oraz wynajem pojazdu zastępczego.

(dowód: przelewy, k. 139-140)

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. jako cedent dnia 1 września 2016 r. zawarł z P. S.sp. z o.o. z siedzibą w W. jako cesjonariuszem umowę przelewu wierzytelności do inkasa w ramach współpracy opartej o umowę współpracy z dnia 23 grudnia 2015 r. Cedent oświadczył, że przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanej na kwotę 1789,65 zł.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności, k. 19v.)

Ustalenia faktyczne poczyniono w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Materiał dowodowy w znacznej części stanowiły dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c. Autentyczność i prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania.

W sprawie niesporne były okoliczności faktyczne takie jak kolizja z dnia 14 lipca 2016 r. czy zawarcie umowy o obsługę poszkodową przez pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda. Spór pomiędzy stronami dotyczył zasadności żądania wynagrodzenia przez powoda oraz skuteczności zawartej przez strony umowy.

Sąd dokonał także ustaleń faktycznych na podstawie zeznań świadka M. C.. Świadek był przesłuchiwany na okoliczności związane z wyjaśnieniem wątpliwości dotyczących warunków umowy, okoliczności zwrotu pojazdu zastępczego oraz ustaleń z pracownikami (...) sp. z o.o.

Świadek zeznał, że samochód pozwanej został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. Pozwana była w stanie silnego stresu. Policja stwierdziła, że samochód nie nadaje się do ruchu i musi pozostać na miejscu albo musi zostać odholowany. Pracownik (...) sp. z o.o. (niewzywany przez nikogo) zaproponował pomoc przy holowaniu do warsztatu na bardzo korzystnych warunkach. Zgodnie z ustaleniami koszty miały zostać rozliczone bezgotówkowo pomiędzy ubezpieczycielem sprawcy, a warsztatem. Koszt holowania również miał być w komplecie. Kiedy samochód został załadowany na holownik pracownik (...) zaproponował, żeby z uwagi na późną godzinę, zawiezie samochód na parking poszkodowy. Pracownik wskazał, że zostaną przeprowadzone oględziny, samochód zostanie naprawiony. Parking poszkodowy znajdował się w J.. Następnego dnia pozwana z uwagi na wysokie stawki najmu pojazdu zastępczego udała się do warsztatu celem zwrotu tegoż pojazdu. Dopiero na skutek interwencji policji pracownicy (...) przyjęli samochód zastępczy. Uszkodzony samochód pozwanej został pozostawiony na parkingu poszkodowym.

Świadek zeznał także, że pozwana kierowała się ustnymi ustaleniami, które były bardzo korzystne. Bezgotówkowe rozliczenie było dla pozwanej kluczowym argumentem przemawiającym za skorzystaniem z usług (...). Pozwana zwracała się do (...) z prośbą o wyjaśnienie kwestii cesji wierzytelności na nieznanego podmiot. Prośba pozwanej została pozostawiona bez odpowiedzi. Świadek zeznał także, że cennik, którym posługuje się firma (...) jest niejasny i nieprzejrzysty, niektóre opłaty się dublują.

Zeznania świadka były spójne, logiczne i zasługiwały na walor wiarygodności. Złożone zeznania korespondowały z dokumentacją przedstawioną przez pozwaną.

W przedmiotowej sprawie stanowisko zajął Miejsca Rzecznik Konsumentów. Zgodnie z wyrażonym przez Rzecznika poglądem, z uwagi na brak przejrzystości cennika pozwana miała ograniczone możliwości realnego zapoznania się z warunkami cenowymi. Ponadto Rzecznik wskazał, że pierwotny wierzyciel stosuje nieuczciwe praktyki rynkowe, a umowa nie została przez powoda należycie wykonana.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 385 § 1 k.c. wzorzec umowy powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Postanowienia niejednoznaczne tłumaczy się na korzyść konsumenta. Postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje (art. 385¹ § 1, 2 i 3 k.c.).

Praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r., t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 2070 dalej: u.p.n.p.r.). Praktyka handlowa jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z wymogami staranności zawodowej i w sposób istotny zniekształca lub może w sposób istotny zniekształcić zachowanie gospodarcze względem produktu przeciętnego konsumenta, do którego dociera bądź do którego jest skierowana lub przeciętnego członka grupy konsumentów, jeżeli praktyka handlowa skierowana jest do określonej grupy konsumentów. Pojęcie staranności zawodowej oznacza standard dotyczący szczególnej wiedzy i staranności, których można w racjonalny sposób oczekiwać od przedsiębiorcy w jego relacjach z konsumentami, zgodnie z uczciwymi praktykami rynkowymi lub ogólną zasadą dobrej wiary w zakresie jego działalności. Pojęcie istotnego zniekształcenia zachowania gospodarczego konsumentów to wykorzystanie praktyki handlowej w celu znacznego ograniczenia zdolności konsumenta do podjęcia świadomej decyzji i skłonienia go tym samym do podjęcia decyzji dotyczącej transakcji, której inaczej by nie podjął.

Na tle art. 4 ust. 1 u.p.n.p.r. pojęcie dobre obyczaje należy traktować jako normy moralne i zwyczajowe, jakimi przedsiębiorca powinien kierować się w swojej działalności gospodarczej. Pojęcie to oznacza przestrzeganie zasady lojalnego zachowania kontrahenta względem konsumenta, zasady pacta sunt servanda oraz zasady dobrej wiary i uczciwości w wykonaniu zobowiązania (decyzja Prezesa UOKiK z 30.12.2015 r., (...)). Pojęcie sprzeczności z dobrymi obyczajami zaś należy rozumieć jako takie zachowanie przedsiębiorcy, które mogłoby prowadzić do zakłócenia zachowania konsumenta na rynku poprzez brak rzetelnego informowania go o istotnych cechach produktu (decyzja Prezesa UOKiK z 13.11.2013 r., (...)). Są to działania zmierzające do niedoinformowania, dezorientacji, wywołania błędnego przekonania u konsumenta, a także wykorzystania jego niewiedzy lub naiwności.

Podkreślić należy, że istota pojęcia dobrych obyczajów sprowadza się także do właściwego i rzetelnego informowania konsumenta o przysługujących uprawnieniach, niewykorzystywania uprzywilejowanej pozycji profesjonalisty i rzetelnego traktowania partnerów umowy.

W przedmiotowej sprawie pozwana zawarła umowę o obsługę poszkodową w sytuacji dla niej bardzo trudnej. Kolidzja drogowa, której skutkiem jest zniszczenie auta, związana z tym konieczność usunięcia uszkodzonego pojazdu jest zdarzeniem nagłym. Oferując usługi konsumentowi będącemu w stanie silnego stresu przedsiębiorca winien zachować szczególną staranność. Warunki proponowanej umowy powinien przekazać w sposób jasny i zrozumiały. Przedsiębiorca nie powinien zatajać żadnych elementów proponowanej umowy. Wykorzystywanie trudnej dla konsumenta sytuacji dla narzucenia mu niekorzystnych warunków umowy jest niewątpliwie nieuczciwą praktyką rynkową. Poprzednik prawny powodowej spółki nie wypełnił ciążącego na nim obowiązku i nie poinformował pozwanej w sposób rzetelny o warunkach proponowanej usługi. Zachęcił pozwaną bezgotówkowego rozliczenia z ubezpieczenia sprawcy wszelkich kosztów. Naprawa bezgotówkowa powszechnie rozumiana jest jako forma likwidacji szkody polegająca na tym, że rozliczenie kosztów holowania i naprawy następuje pomiędzy ubezpieczycielem

sprawcy szkody, a warsztatem samochodowym lub autoryzowaną stacją. (...) zataił postanowienie umowne dotyczące konieczności uiszczenia wszelkich należności przez zleceniodawcę w przypadku nie pokrycia ich przez ubezpieczyciela.

Ponadto (...) zastosował stawki wyższe od stawek rynkowych. Niewątpliwym jest, że poprzednik prawny powodowej spółki, jako profesjonalny podmiot trudniący się obsługą samochodów uszkodzonych na skutek kolizji drogowych wiedział, że praktyką towarzystw ubezpieczeniowych jest ustalanie wysokości odszkodowania w oparciu wyłącznie o stawki rynkowe. Pomimo znajomości tej praktyki (...) zapewniał pozwaną, że wszelkie należności za wykonane usługi zostaną pokryte bezgotówkowo z ubezpieczenia sprawcy. Jeżeli jednak (...) stosuje stawki wyższe niż stawki rynkowe to obowiązany jest do rzetelnego informowania o tym fakcie potencjalnego klienta.

Wątpliwości budzi również zawarcie umowy przelewu wierzytelności jako warunek wystąpienia do ubezpieczyciela sprawcy szkody. W niniejszej sprawie pozwana nie podpisała takiej umowy, ale mimo to powód na podstawie upoważnienia udzielonego przez pozwaną wystąpił do ubezpieczyciela sprawcy o pokrycie kosztów likwidacji szkody. Ubezpieczyciel sprawcy wypłacił powodowej spółce koszty pojazdu zastępczego, holowania i parkowania uszkodzonego pojazdu na parkingu kasacyjnym. Koszty te zostały obliczone według średniej stawki obowiązującej na terenie wykonywania działalności, o czym świadczą przelewy przedłożone przez t. (...)S.A.

Za nieuczciwą praktykę rynkową uznać należy brak transparentności cennika przedstawionego pozwanej przez pracownika (...) Cennik zapisany jest w jednym z postanowień umowy, w postaci tekstu ciągłego, bez akapitów i bez podziału wierszy. Co więcej pozycje cennika wydają się być niejasne. Czytając to postanowienie wydaje się, że pozycje się dublują. Forma graficzna cennika ogranicza konsumentowi możliwość faktycznego zapoznania się z obowiązującymi cenami. Sąd podzielił stanowisko Rzecznika Konsumentów, że konstrukcja cennika stanowi naruszenie art. 385 § 2 k.c. wprowadzającego obowiązek formułowania wzorca umowy w sposób jasny i jednoznaczny.

Za nietrafny Sąd uznał zarzut powoda jakoby pozwana nie mogła powoływać się na wprowadzenie jej w błąd z uwagi na nieuchylenie się od skutków prawnych oświadczenia złożonego pod wpływem błędu w terminie przewidzianych w art. 88 k.c. Wskazać należy, że w przypadku oświadczeń woli złożonych na skutek stosowania przez przedsiębiorcę nieuczciwych praktyk rynkowych konsument może dochodzić ochrony prawnej na podstawie dwóch różnych norm. Przepis art. 84 k.c. stanowi, że w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i ocenił sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny) (§2 art. 84 k.c.). Uprawnienie do uchylenia się skutków prawnych złożenia oświadczenia pod wpływem błędu wygasa z upływem roku.

Na podstawie art. 12 u.p.n.p.r. konsument, w stosunku do którego przedsiębiorca zastosował nieuczciwą praktykę rynkową może wystąpić z roszczeniem o zaniechanie tej praktyki; usunięcie skutków tej praktyki; złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie; naprawienie wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych, w szczególności żądania unieważnienia umowy z obowiązkiem wzajemnego zwrotu świadczeń oraz zwrotu przez przedsiębiorcę kosztów związanych z nabyciem produktu; zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej, ochroną dziedzictwa narodowego lub ochroną konsumentów.

W przypadku zbiegu norm przewidujących uprawnienie do dochodzenia ochrony prawnej zrealizować można tylko jedno z nich. W sprawie niniejszej pozwana nie występowała z żądaniem na podstawie przepisów kodeksu cywilnego dotyczących wad oświadczenia woli zatem nie powstał po jej stronie obowiązek złożenia oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia złożonego pod wpływem błędu. Pozwana dochodzi ochrony sądowej na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 4 u.p.n.p.r. Przepis ten obliuguje jedynie do wykazania zaistnienia przesłanek uzasadniających udzielenie ochrony sądowej konsumentowi na skutek stosowania wobec niego nieuczciwych praktyk rynkowych.

Działanie przedsiębiorcy stosującego wobec konsumentów nieuczciwe praktyki rynkowe, zawierającego umowę o świadczenie usług z konsumentem w warunkach nierównowagi kontraktowej nie zasługuje, zdaniem Sądu, na ochronę prawną.

Mając na uwadze powyższe okoliczności powództwo podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda bez pouczenia.

W., 1 grudnia 2020 roku (od 16 września do 30 listopada przebywałem na zwolnieniu)